

Naročnina za celo leto

2 K.

Posamezna številka velja
6 vin.Naročnina se tudi na
pol leta plačuje in se
mora poslati vnaprej.Cena oznanil je za eno
stran 64 K., $\frac{1}{2}$ strani
32 K., $\frac{1}{4}$ strani 16 K.,
 $\frac{1}{8}$ strani 8 K., $\frac{1}{16}$ strani
4 K., $\frac{1}{32}$ strani 2 K., $\frac{1}{64}$
strani 1 K.Pri večkratnem oznanilu
je cena posebno znižana.

Za oznanila (inserate) uredništvo in upravn

štvo ni odgovorno.

Uredništvo in upravn
štvo je v Ptiju v gledališkem poslopu
štev. 3.

Štajerc izhaja vsaki drugi petek, datiran z dnevnem naslednjem nedelje.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zaston.

Rokopisi se ne vračajo in se morajo najdalje do pondeljka pred izdajo dotočne številke vposlati.

Štev. 25.

V Ptju v nedeljo dne 9. decembra 1906.

VII. letnik

Cenjenim naročnikom, ki so poslali naročnino, lepo hvalo! Tistim pa, ki so še na dolgu, naj bode naznanjeno, da prične list z novim letom tedensko izhajati. Kdor pa plača do 31. decembra naročnino naprej, dobi tudi tednik za 2 K. „Stajerc“ napreduje vključ umazani konkurenčni prvaški listov. Vsek prijatelj napredka in ljudskega blagostanja bodi naročnik!

Ključ v nebesa.

Poslušaj, trpin:

Ko je bogat mladenič Jezusa vprašal, kako naj doseže nebeško kraljestvo, izpogovoril je nesmrtni trpin, ki ni imel kam glave položiti: Prodaj in razdeli med reveže, vse kar imas... Ali vprašaj danes farizeje, kje dobiš ključ v nebesa in slišal bodeš pesnico, ki se razlikuje od svetopisemskih besed kakor noč od dneva. Ključ v nebesa? Bodи naročnik prvaško-klerikalnih listov! Ključ v nebesa? Ne zamudi bernje in ofrov, ne pozabi v svoji oporoki župnika, voli le klerikalne kandidate, obrekuj, zasramuj, zastupri in ubij makari naprednjake, samo da jih ne bode več... Ključ v nebeško kraljestvo? Bodи pokorna ovča prvaških pridigarjev, ne brani se, kadar te ostrijejo prvaški pridigarji, plačaj in plačaj in kadar ne moreš plačati, — no, takrat ti vzamejo zopet ključ v nebesa...

Poslušaj, trpin, besede farizejev! Tisočkrat smo jih čuli in tisočkrat se nam je skričilo srce in rekli smo, da je to laž in hinavčina! O vi novodobni farizeji, — vi lažete, ko zahtevate zadnji vinar od mene, da umira moja deca gladu...

Da, ravno v tem tiči največja hinavčina farizejev, ki se skrivajo pod masko narodnjaštva in pobožnosti! Najprvo so delali leto za leto, uro za uro, trenutek za trenutek, da slečejo in oderejo in izsesajo ljudstvo, — zdaj pa pravijo, da bodo to izslečeno in odrti in izsesano ljudstvo „rešili“... To so paropri, ki ti vzamejo uro in mošnjiček, potem pa ti obljuhujejo — gradove v zraku.

Ljudstvo pričenja pregledavati svoje račune! Ljudstvo neha biti redodarno! Ljudstvo ne veruje priliznenemu šepetjanju! In zato ste se postavili farizeji v pozno „narodovih rešiteljev“... Ustanovljali ste liste in deviška ter fantovska „Marijina“ društva. Zapeljavali ste mladino v pjanost, krokanje in razuzdanost! Velik del mladine ste vjeli v svoje zanjke in zdaj se pričnete lotiti i odrašenih.

Klerikalni prvaki nočajo zaostati za Spindlerjevo „novo“ stranko. Zato hočajo ustanoviti „kmetsko zvezo“. Nismo novinci v politiki, ali razumeti ne moremo, kakšna naj bode ta klerikalna kmetска zveza. Ali bode podobna „Bauernbundu“ nemških kmetov? Ali bode zastopala interese kmetijstva i proti uradništvu, vojaštvu, duhovništvu? Tega pač ne, kajti to „kmetsko“ zvezo bodo vodili Rabuzi, Gomilški, Koročci, torej isti ljudje, ki so zahtevali šele zdaj na troške kmata 10 milijonov denarja. Klerikalna „kmetská zveza“ bode pokorna klanom in hofratom in zato ne bode imela več veljave kakor „Marijina“ društva.

Ustanovljajo tudi „krščansko-socialno“ zvezo za Koročko in Stajersko. Slična bode kranjski „zvezzi“, ki pade delavcem pri vsaki priliki v hrbot, ki „rešuje“ obrtnike in je podkuljena od tovarnajev, ki se prilizuje trgovcem in ustanovlja konzume. To ni društvo, ni organizacija, to je zmēs, to je skupnost nasprotnih interesov. Kakor „kmetská“ tudi „krščansko-socialna“ zveza ne bode imela bodočnosti.

Temu nasprotuo nastopilo bode kakor železna falanga zdrženje naprednjakov, organizacija „Stajerc“, ki ne bode izdelana na papirju, temveč v življenju, ki ne bode delala za svoj žep temveč za ljudsko blagostanje. Naše vrste so trdne in krepke! Pomaga nam pa z vsakim dnevom naraščajoče spoznanje, da je napredek potreben, da smo mi nositelji ljudske ideje, da noče upoštevati ljudstvo več trotot...

In tako si pridobimo s poštenjem in ljubeznijo ključ do nebes na onem svetu, — z delom in trdno voljo pa tudi ključ do nebes na tem svetu.

Politični pregled.

Volična pravica — sklenjena! Državna zbornica je sprejela vladin načrt splošne in ednake volilne pravice. S tem je storjen korak, ki bode spremenil vso lice avstrijski politiki. Tisti sloji, ki so bili doslej izročeni velekapitalistu, visoki finančni, plemenitaži, pridejo zdaj do lastnega zastopstva. Ea mož — en glas! Za slov. kraje ni pričakovati — vsaj za prvi hip — večjega dobička. Klerikalizem ima še vedno toliko zaslonbe v nevedni masi, da bode prodrl s svojimi kandidati. Ko bi politikujoči duhovni postavili kozla za kandidata, klerikalcib zvolili kozla... Delo naprednjakov je zdaj, odpirati ljudstvu očij in mu dajati razuma, da rabi novo pravico v svoj in ne v tuji dobiček!

Pretep v zbornici. Kakor da dokažejo še enkrat vso gnilobo sedanje zbornice, so se poslanci v petkovih sejih zopet enkrat zlasali. Letale so psovke po zraku, frčale so klofute, — človek je videl slavne „zastopnike naroda“ v vsej nagoti. Posl. Albrecht je branil predsednika, katerega so naskočili češki rogovileži Fresl, Kloufač i. dr. Pretep je bil splošen. To je zadnja komedija v tej zbornici.

Skupni proračun. Delegacije so stopile skupaj. Predložil se je proračun za l. 1907. Vlada zahteva za skupne zadeve čez 367 milijonov 6.7.000 K., to je za okoli 21 milijonov več kot lansko leto. Na zunajno ministrstvo odpade 12½ mil., za mornarico blizu 45½ mil., za vojaštvvo v Bozni in Hercegovini čez 7½ mil. kron. Iz teh številk se vidi, kako nezmerni so troški za vojaštvvo, katerega plačuje ljudstvo s svojo krvjo!

Dopisi.

O Kapele pri Radgoni. Gosp. urednik, kaj veselega Vam iz našega kraja pač ne morem poročati. Kakor drugod, so se i prvi nas vse reči podražile. Plačevati moramo mi, pridelamo pa vsako leto manj. Od kje naj jemljam denar,

da vzdržujemo posestvo, ki so ga nam zapustili starisci?... Govori se, da so te revščine kriji naši poslanci, ki so sami farovski podrepniki in ne poznavajo naših težav in gledajo edino na svoj žep... Dne 11. p. m. bil je pri sv. Jurju ob Ščavnici političen shod, katerega smo se udeležili tudi mi Kapelčanje. Govorilo se je namreč, da pride tudi poslane dr. Korošec in hoteli smo vedete, kaj je mož za nas storil. Ko pa je Korošec sam omenil, da doslej v državnem zboru družega mi mogel napraviti, kakor da je vložil več predlogov zaradi poštih pečator (!), — se je večina poslušalcev pričela smejeti, vedeni, da se s tem kmetu presneto malo pomaga... Da bi Korošec svoje „vroče srce“ za kmete razodel, pravil je, kako se tlači slov. kmetje že od nekdaj, kako so naši predniki trpeli od turških napadov, kako so jih graščaki izkorisčali, kako so se kmetje v 15. stoletju z orožjem v roki zoperstavili in izvili za svojega voditelja kmata Matijo Gubca, kako so poslednega graščaka prijeli in živega sezgali na trgu sv. Marka v Zagrebu... (Opomba ureništva: Ko bi hotel biti Korošec pošten, povedal bi odkrito, da so bili najhujši izkorisčevalci te dobe bogati kloštri in z posvetnimi graščaki zdrženi politiknoci duhovni. Prvi kmetski upori od Ljubljane pa do Vrhnik so bili naperjeni proti samostanom. In da so posadili „seljačkog kralja“ Gubca v Zagrebu na razbeljen tron, to imajo v prvi vrsti bogati politiki v duhovski sukni na vesti! Vsakdo ve, da se je uporne kmete psovalo z „brezverci“, kakor se psuje danes naprednjake. Tega Korošec ni povedal in zato trdimo, da je s svojim govorom kmete le farbal. Sicer pa tudi ni povedal ničesar o kmetskih puntih na Nemškem, katere so tudi duhovni v potokih kmetskih krvi zadušili. In ničesar ni povedal o inkviziciji, duhovski „sodniji“, ki je sežgal tisoč oseb na grmadah. Ker nas je Korošec na to zadevo spomnil, popisali budemo v kratkem te boje!) Za Korošcem govoril je kaplan Golmšek od sv. Benedikta. Ta je kmete s tem „reševal“, da je psoval naše glavarstvo, vse to pa zaradi občinskih volitev. Opomnil je tudi, da naj bi se kmetje seznanili z volilnim redom itd. To bi šlo, ko bi ne imeli kaj drugega opraviti. Sicer pa naj bi farški listi pričeli prinašati izobraževalne in ne poneumnevalne članke in vse bi bilo dobro!... Govoril je tudi mali Zemljič iz Radinec, ki je trdil, da sela G. Radgone sploh ni (?) Hotel je tudi nekaj o šolskih počitnicah predlagati ali pokazal je, da sploh ni vedel, kako so bile in kako so počitnice zdaj vpeljane. — Končno je govoril še neki tuji gospod duhoven, katerega pa nismo poznali; le-ta je govoril o rezolucijah, v katerih se naj zahteva brzozavni urad z direktno zvezo Mariborom, Ptajem, Ljutomerom in Radgono. Veliko, preneseno veliko telegrafskih dreves bi rabili, ko bi gospoda na Dunaju to hotela. Ali iz tega je le razvidno, da obljuhujejo prvaki kmetu vse, store pa ničesar zanj. Zato, bedni kmet, ostaneš revež, dokler si bodes volil prvaške dchtrarje in politiknoci duhovne za poslanice.

(Op. uredn. To je bil „kmetski“ shod, kakor ga prvaki razumejo. Govorili pa so le

farji. Korošec pove odkrito, da mu je le za stranične napise, drugi klobasa za telegrafične štange, kajti kmet telegrafira grozno veliko, — in to je vse. Kmet, koliko časa bodeš redil svoje lastne mesarje?!

Iz Slomov, oktobra 1906. *) — V jeseni je slana pozno ajdo uničila. Nekateri posestniki so se vsled tega obrnili do glavarstva, ki je razpisalo za 16. okt. pregledovanje škodo. Prišel je uradnik, da se škodo pregleda in davek od prizadetih parcel odpše. In čujte, kmetje! Novo izvoljen klerikalni župan Jaka Petek, svetovalca Hojnik in Zvetes in blagajnika Tobiasa so čakali pri županovi hiši, medtem ko je določilo glavarstvo, da se snideo na lici mesta. Uradnik je moral sam parcele pregledati ter je obžaloval prizadete posestnike. Potem se je podal sam k županu, kjer ga je čakala komisija. In ta človekoljubna, pobožna, prvaški komisija je zdaj dejala, da mraz sploh ni povzročil aždi škodo in izjavila, da ne podpiše po uradniku popisano škodo. To je bilo uradniku preneumno in dejal je: ako se pripeti kedaj nesreča, imenovalo boste glavarstvo samo komisijo, kajti ti nevedeš niso sposobni za ta posel. Kmetje, vi pi vidite zdaj svoje "prijatelje" ... Pisali smo že, da je prejšnji župan šolo izplačeval in občini prihranil 548 K ter znižal občinske doklade na 10%, s katerimi se lahko izhaja! Novi klerikalni odbor pa je takoj zvišal doklade za 5%. Tako se maščuje nad občani, da so se pustili za par kupic vina preslepiti. Juho katero ste si skuhali, dragi Slomčanje, morate zdaj snesti.

Sv. Lenart pri Vel. Nedelji, 29. nov. — Župnik Zadravec, to je tisti politični gospod, ki je pri vsaki volitvi poleg in se mora vse po njegovi volji izvršiti. Pravemu namestniku Kristovemu je sicer volitev deveta briga. Ali brez tega fajmoštra ni bilo pri nas ne državnozborske ne občinske volitve. Kako je pri zadnji volitvi na vratih v kuhinji Mundove hiše listke pisal! Dragi župnik, skrbite raje za cerkev, drugo pa pustite! Vi ljubite le ene, druge pa zametavate. Ali ko fehtate 3 krat na leto po fari, ne poznate razlike. Bedite zdaj s tem zadovoljni, — to vam žele farani.

Iz Podrsede. Pri nas imamo župnika Vavpotiča, o katerem je znano, da je k nam prinesel dva trebuha ... Ta župnik, ki živi v sovražtu z polovicu župljani, se kaj posebno rad meša v politiko. Tako je prebiral že parkrat na prižnici, kjer se ima razlagati božjo besedo, — politične liste. Prebiral je našega junaka "Stajerca" in mariborski "Fihpos". Nadalje zna vsak očenaš, ki ga za kakega ranjeka zmoli, prav mastno zaračuniti. O njegovih računih in in drugih stvareh prihodnjekaj več!

Kmet iz podrske fare.

Lembah pri Mariboru. V zadnji dopis se je vrnila mala pomota. Pokojni g. Košar ni nikdar stanoval v Lembahu, ampak od začetka svojega pokoja na lastnem posestvu v Selnici. Tisto je prodal in si kupil hram v Studencih pri sv. Jožefu, kjer je 15. februar 1906 umrl. Prihajal je v Lembah samo 2 krat na leto (ob svojem godu in za praznik vseh Svetnikov.) Toliko resnici na ljubo!

Uredništvo.

Novice.

Obsojeni! Uvodni članek v naši zadnji številki je napravil veliko presenečenja. Že predno je izšla številka, so nas ptujski prvaški voditelji prosačili, naj budem usmiljeni. Ali mi smo se spomnili vseh grdi napadov do naših nasprotnikov in napisali smo, kar je res in kar se nedavče za molčati. Prvaški voditelji pa so zopet prišli in zopet prosačili, češ, naj prekličemo kar smo pisali. Tega pa ne! Kar napišemo, je pribito kot z železom in sam hudič lahko pride, — mi ne prekličemo niti besedice! Resnica nad vse! In zdaj, ko vidijo, da ne opravijo ničesar s prosačenjem, zdaj prično pravki v svojih listih vptiti, da smo lagali. Dobro, dobro gospodje! To žite nas in dokazite pred porotniki, da smo pisali neresnico ... Ali tega nočete, ker se bojite sodnije kot vrag križa! Mi smo povedali, kar je očital poslanec Stein deteljici prvaških poslancev: da je Ploj

posilil nedoletno deklico, da je Šuklje podkupljen od vlade in da je Šusteršič ponarejal bilance. Zdaj se izgovarjajo, da je Plojova ločena žena „bolana“. Res pa je, da se je hofrat Ploj bogato oženil z neko Nemko, ki pa iz gotovih vzrokov ni hotela več ženjim živeti; res je, da je moral Ploj po Steinovi trditvi še isti dan dom svoje žene zapustiti in je dobil 1000 gld. za „adijo“. Dokazite pred sodnijo, da to ni res, in radovoljni prekličemo vse! Ali dokazati morate tudi, da Šusteršič ni sleparil z bilancami, da hofrat Šuklje ni podkupljen od vlade, da so prvaški poslanci pošteni in može, ki ne prodajo svojega naroda za par tisočakov. Dokaze sem in ne psovke! Dokler pa teh dokazov ni, so trditve našega članka neomajeni in jih tudi v polni meri vzdržujemo. Spodnjoštajerski kmetje, obrtniki in delavci imajo pravico, izvedeti natanko resnico. Torej vén, vén z resnico, slavna gospôda, na dan z resnico, — mi čakamo! Ali je res, da je prvaški klerikalec Šuklje podkupljen od vlade? Ali je res, da je hofrat Ploj napravil sramotni greh nad nedoletnim otrokom? Z resnico na dan, kajti mi čakamo! Ali peli vam bodemo na pesen, dokler ne pridejo — dokazi!

Dr. Jurtela v Ptiju je namestnik štajerskega deželnega glavarja, kot tak bi moral biti vzvišen nad vsako malenkostno strankarstvo, bi moral stati na višjem mestu kakor vsakdanja politika, bi moral biti vzor-mož, na katerega bi gledal slovenski narod z veseljem, sosed pa s spoštovanjem ... Vse to bi moral biti dr. Jurtela; ali vse to — ni! Mož ima predzno čelo in vedno očitnejše kaže, da hoče biti solnce v prvaškem zvezdovju, da je središče nesrečne politike, ki seje razdro in prepri in žanje vihar ter sovraščvo. Na komando dr. Jurtelovo se je pričelo protipostavno in brez-sramno bojkotiranje trgovcev in obrtnikov, ki ne poljubujejo vsaki farski kuharici mastno roko. Na komando dr. Jurtelovo pričel je izhajati zakoten listič, ki je slabši od farške „Kleine Zeitung“, neumnejši od „Domoljuba“ in „Fihpos“ in nesramnejši od kepeniškega čevljarja. Na komando dr. Jurtelovo je pričel ta cujančasopis pravovati po rovtarsko, lagati po prvaško, zavijati po jezuvitsko in obrekovati kakor pijane babure, ki se jih pomeče iz krčme v cestni jarek. — Vse to — na komando namestnika štajerskega glavarja, dr. Jurtele. Bojkota teh osebic se sicer ne bojimo, ker dobro vemo, da ima ljudstvo prezdravo pamet, da bi se pustilo zapeljati v prepad. Čašnikarske gonje teh lažitevov se ne strašimo, kajti psovke in laži nam ne pomažejo niti čevljev. Ali — v srednjem veku so odsekali tatu roko in jo pribili v svarilo na mestne duri. Tako pribijemo tudi mi lažniji jezik prvaških klerikalcev, vsej javnosti v svarilo, in nagašamo, da ima vso moralno odgovornost za hujskarjo, za podla sumnjenja, za rovtarski ton, ki se je vdomačil v farškem časopisu, da ima vso odgovornost za posledice tega boja le in edino namestnik glavarja dr. Jurtela!! Ta pečat pritisnemo Jurteli z isto sigurnostjo na čelo, s katero je označil poslanec Stein Ploj in tovariše za navadne zločince ... Vemo sicer, da ima Jurtela svoje kreature, svoje ovadne, pisače, kolporterje, svoje profesionalne lažnike. Ali orožje ni odgovorno za delavčeve čine! Jurtelove kreature, ki se zbirajo pri Mahoriči pri časi vina, vsi ti Zeleniki, dr. Brumeni, Wesiaki, vsi ti Revčki Andrejčki političnega odra na Štajerskem, so le soldati, ki so pokorni generalu Jurteli, so le kakor psički, ki reportirajo palico svojemu gospodarju. Ko bi Jurtela komandiral, naj poskačejo v Dravo, storili bi to ... Ali h koncu: Namestnik glavarja dr. Jurtela je vrgel zadnji ostanek sramu in političnega poštenja od sebe, kajti zvezal se je z moralno propalimi časniki, z ljudmi, ki so napravili že davno bankerot s svojo vestjo; — Jurtela je vrgel s tem bojno rokovicu naprednjakom pred noge. Mi jo pobremo in — v deželnem zboru govorimo naprej!

Straniščna priloga „Fihposa“, katero imenujejo na možganih bolni ljudje „Naš Dom“, ni odgovorila na očitanje v naši zadnji številki niti besedice. Pač pa laže naprej. Evo dokaze: Prva laž: „Dom“ trdi, da ima „Stajerc“ nad glavo napis „Natisov 15.000“, tiska se ga pa polovico manj. Pravi, da ne moremo na to odgovoriti. Odgovor: Straniščna priloga „Dom“ laže in pripravljeni smo, dokazati s tiskarskimi računi to laž. Kako bi šele „Dom“ legal, ko bi imel toliko naročnikov kakor mi in ko bi mu ne bilo treba živeti od drobtinic in kostij, ki padajo od farovskih miz ... Druga laž: Straniščna priloga laže, da je imel „Stajerc“ lani 4500 K prmanjkla in da je moral berači pri trgovcih za podporo. Odgovor: „Stajerc“ izhaja 7 let, po „Domovem“ računu bi moral imeti torej čez 31 tisoč dolga. Zdaj nam pa naj mlečozobi kaplani, ki čeckarijo v to straniščno prilogu, imena tistih povedo, ki so plačali ta dolg ... Tretja laž: „Dom“ piše, da je bil bankerot Kaiser „krušni oče“ našega lista, češ „skoraj v vsaki številki je imel inzerat“. Odgovor: Skoraj v vsaki številki „Domovine“ in drugih prvaških listov je imel Kaiser inzerate; torej je po mnenju „Fihposa“ priloge tudi „krušni oče“ teh cunj? Kdo laž? ... In končno, — kaj bi se jezili? „Dom“ laže, kjer mora lagati! Smrkavec meče bob v steno, — ali stena se zato ne podere! In tudi „Stajerc“ se ne podere.

Zopet so se zlasali. Žalostno je, ali pomagati ne moremo. Nežni prvaški fantje so se zopet zlasali. Urednik „Narodnega lista“ Vekovl Spindler in dr. Kukovec tožita klerikalnega „Slovenca“ ter „Fihposa.“ Kakor znano, obrekuje „Fihpos“ tudi najpoštejšega človeka, ako ne trobi v njegov rog. Čakajmo torej! Pred porotniki se pokaže korajža listov, ki zagovarjajo zlorabo lece in spovednice v protljudske namene.

Culi so nas ... Kdor opazuje drobne vesti, ki pripovedujejo o dubovniških izpremembah, začudil se bode v zadnjem času. Tudi mi smo se začudili in smo bili veselo presenečeni. Mariborski škof je vzel metlico v roko in posmeta, da lete smeti na vse strani ... Najstrastnejši hujščaki v duhovski obleki se prestavljajo. Jaka Rabuza je moral čez noč iz Škal v St. Jakob in sledil mu je ustanovitelj „Marijinih“ družb, duša klerikalizma na Štajerskem, kaplan Gomilšek, bi je prestavljen iz sv. Benedikta k sv. Barbari. In sledili so jima še drugi hujščaki. To niso slučaji. Slučaj ne more biti, da se prestavlja Rabuza 3 krat v kratki dobi. To je zistem! Nadškof dr. Napotnik je uvidel, da tako ne gre nadalje, da vsled večne hujškarije vera poša, da je njegova dolžnost kot najvišjega pastirja, ocediti božji hram. In to pot, katero je nastopil nadškof, do katerega smo imeli vedno zaupanje, — to novo delo pozdravljamo v interesu ljudstva, ki ječi pod krutim bičem hujščev v talarju ...

Iz Spodnje-Štajerskega.

Okrajni zastop ptujski napreduje in pravki se pene od jeze. Ljudstvo namreč vidi, da se dela, ljudstvo ocenjuje delo svojega zastopa in se vsled tega ne pušča več farbat. Dolgi članki o mostovih in cementnih cevih ne vlečejo več. Ljudstvo ne vpraša: kaj pravijo ljubljanski hlapci prvakov k novi cesti? — marveč vpraša le: ali zamorem bolje peljati po novi cesti ali ne? Taka je stvar! Kako so morali kmetje in vozniki po starih zanemarjenih cestah živino trpinčiti, koliko časa so zamudili, koliko jeze in kletev je bilo! Lep poglejmo prejšno in novo cesto čez Okičovo goro pri sv. Barbari v Halozah. Naravnost grozna je bila prejšna stara cesta. Takoj se je dvigala na strmi vrh, tako da je človek peš težko gori prilezel, z živino pa je bilo to cesto nemogoče. Nekemu ptujskemu vozniku so zdrsnili konji z vozom vred nazaj v dolino. In potem je šla cesta enkrat v dolino, enkrat navkreber. Z eno besedo: bila je to tako neumestno zgrajena, nemarna cesta, kakor jih je malo. Zdaj pa poglejte novo cesto, ki se vije v krasnih serpetinah pologoma okoli gore. Vsaka nevarnost je izključena. Delo pa je bilo velikansko. In zahvala? No, zahvaljujejo se — prvaške cunje. Ali poglejte novi most čez Dravo

*) Ta dopis je pomolučna v zadnjih številkah izostal, tako da ga prinašamo šele danes.